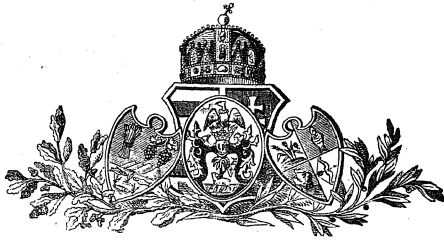

Előfizetési díj:

Egész évre helyben 5 frt.
Félévre 3 „
Postai küldéssel 6 „
Egyes példány — 15 kr.

Hirdetések jutányos árért kü-
zöltetnek, külön mindannyiszor
50 kr. bélyegdíj fizetetik.

Debreczenben:

A Tudakozóintézet és az „Értesítő” kiadó hivatala létezik Cegléd - Burgundia utszán, a 52-dik számú háznál.

Nagy-Váradon:

Előfizetések és hirdetések fel-
vételnek
Kenéz Miklós
Tudakozóintézetben.

DEBRECEN NAGY-VÁRADI ÉRTESSÍTŐ

BIHAR-SZABOLCSMEGYEI HIRDETŐ.

Kereskedelmi, ipar, gazdaszat és különféle tartalommal.

Árverés.

Árverés.

Árverés.

Árverés.

A néhai Kiss Mihály hagyatékához tartozó debreceni péterfai külvárosi 3251. számú háznak az örökösök kérelmére önkéntes árverésen leendő eladása szab. kir. Debrecen város Törvényszékének 4311/P.1863. számú végzése által elrendeltetvén, a végett folyó 1863 évi november 7-dik, szükség esetében december 7-dik napjának délutáni 2 órája ezennel kitűzetik.

Mire az árverelni kívánók azon értesítéssel hivának meg, miszerint az árverési feltételek alólirnal bármikor megtekintethők. Debrecen 1863. okt. 23.

Szabó Imre,
törvényszéki Tanácsnok, mint kiküldött.
(D. 274. 1—3)

4381. P./1863. Sz. k. Debrecen város Törvényszéke, mint gyámhatóság részéről, közhírré tétetik, miszerint néhai Vecsey József néfő hagyatéki vagyonához tartozó Debreczenben Bathyáni-utszán 2553. sz. alatti ház utánavaló földjével együtt, folyó év november 24-ken d. u. 3 óraker a helyszínen tartandó árverésen a körülményekhez képest a becésaron alól is el fog adatni, — az árverési feltételek kiküldött törvényszéki tanácsos Angyalos Mihály urnál megtekintethők.

Kelt sz. kir. Debrecen város Törvényszékének mint gyámhatóságának 1863. évi okt. hó 14. napján tartott üléséből.
Szabó József, jegyző.
(D. 273. 1—3)

Kabai lakos Mandel Jakab felperes részére, kabai lakos Kovács István alperesből 3300 afrt megítélt váltói tartozás s járuléai erejeig lefoglalt ingóságok, nevezetesen: házi-butorok, gazdasági szerek, szalmakészlelek, lovak, — tehének, juhok és egyéb ingóságok, nevezett alperesnek Kabán levő lakásán folyó 1863. évi november 2-kán délelött 9 óraker nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett bíróság el fognak adatni. Mire a venni kívánók ezennel meghivának.
Debrecen 1863. évi októberhó 20-dik napján.

Govrik Márton,
főszolgabíró.
(D. 270. 1—2)

1118/1863. Sz. k. Debrecen város Törvényszéke mint telekkönyvi Hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Győri János és Gerőcz Mária helybeli lakosoknak péterfai külvároson Nyil-utszán 3099 szám alatt levő s 300 aftra becsült házak, folyó évi november s szükség esetében december hónapok 11-dik napjain d. u. 3 óraker a helyszínen tartandó nyilvános árverésen bíróság el fog adatni.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban megtekintethetnek. Kelt Debreczenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsának 1863. év sept. 30-kán tartott üléséből.

(D. 268. 2—3)

Haszonbérlet.

A Püspök-Ladányi vallás alapítványi uradalmi, alább megnevezendő pusztái részbirtokok, 1863 évi novemberhó 1-5 napját kezdve az egyes birtokoknál megjegyzett étekre nyilvános 1863. októberhó 28-kán P.-Ladányban, az uradalmi tisztartói hivatal irodájában reggeli 9 óraker, az eddigi haszonbérlet, s illetőleg az előbbi legutóbbat ígéro költségekre és veszeléyekre tartandó árverés utján, a felsőbbi jóváhagyás fentartása mellett a legtöbbet ígéroeknek haszonbérbe fog adatni.

Sorszám	A bérbeadandó tárgyak megnevezése	összes terület holdját 1200 öllel számítva		Kikiáltási ár osztr. pénzértékben		Bánom s előpénz osztrák pénzértékben	
		Hold	öl	frt	kr	frt	kr
1	A Farkas-Érhát vezetű pusztá, részint szántóföld, részint kaszálóterülettel hat évre	121	308	995	—	99	—
2	A Rév-zug vezetű pusztá, szántó-, kaszáló-, legelő-területtel és az Agotai korcsmával hat évre	384	—	2300	—	230	—
3	A Tolvajos és Hidlas vezetű puszták, kaszáló s legelőterülettel 3 évre	417	600	1180	—	118	—
4	A Yékonyér vezetű pusztá szántóterülettel három évre	140	242	460	—	46	—
5	A Salamon és Nagykerülő vezetű puszták, szántó, legelő és kaszáló, három évre	571	—	1350	—	135	—
6	A Farkas-sziget vezetű pusztá, szántó-, kaszáló és legelőterülettel három évre	107	600	500	—	50	—
7	Kövágó vezetű pusztá, kaszáló és legelőterülettel	172	400	235	—	24	—
8	A Keréktisza felső vezetű pusztá, kaszáló, legelőterülettel három évre	473	4036	620	—	62	—
9	A Gyikinyés köz vezetű pusztá, kaszáló s legelőterülettel három évre	425	300	400	—	40	—

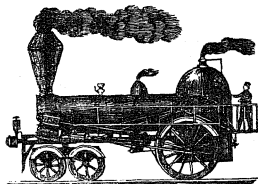
Mely árveréshez a vállalkozók, a fentebbi bánat s előpénzkelletv elátva hivatalosnak.

Írásbeli 50 kros bélyeggel ellátott és az ajánlathoz mert 10% bánatpénzzel, vagy annak valamely cs. kir. pénztárnál letételőlr szoló nyugtával ellátott zártajánlatok, a debreceni cs. kir. pénzügyi igazgatóságnál, az árverést megelőző napon reggeli 9 óráig, az uradalmi tisztartói hivatalnál Püspök-Ladányban, hol az árverési feltételek bármikor megtekintethők az árverés kezdéseig elfogadhatnak, de az ajánlatban, azon nyilatkozat is foglalandó, hogy az ajánlattevő az árverési feltételeket egész terjedelmében ismeri és azokat kötelezőleg elfogadja.

Cs. kir. kerületi pénzügy igazgatóság. Debrecen október 13. 1863.

(D. 266. 2—2)

Cs. kir. szab. tiszavidéki vasuti árszabály

a Debrecen város és az ottani pályaudvar közötti jóság szállításért járó vitelbérre nézve.

Alólírt igazgatóság tisztelettel jelenti, hogy az eddigi vállalkozók Steinfeld és Feischl urak visszalépése következtében Debrecen város és az ottani pályaudvar közötti jóság szállításával Feischl Fülöp ur bízott meg, ki a városban levő elviteli vagy megrendelési hely a pályaudvartól való távolságának különbsége nélkül a szállítását következő árron eszközölni fogja:

1 vámmáza fuvararút 5 krajcáron,

1 „ gyorsarút 7 „

Mázsarészek a vitelbér kiszámításánál egész mázsának számíttatnak. Terjedelmes husz mázsánál nehezebb egyes teherdarabok szállításánál a vitelbér a vállalkozóval külön megalkudandó.

Ezen vállalkozó szolgálatainak igénybevétele csak a jóságok t. c. küldői vagy átvevőnek elhatározásától függ, mely esetre ebbeli megrendelésüket a vállalkozónak városban létező szállítás irodájában, Széchenyi-utca 1788. szám alatt vagy az ottani vasut-kiadóhivatalánál megtekinthetik.

Bécs október 1. 1863.

(D. 267. 2—3)

A cs. kir. tiszavidéki vasut igazgatósága.

Cs. kir. szab. Tiszavidéki vasut-társaság részéről

a szállítási határidő iránti új szabályok megállapítása.

Nr. 8214. 1863. évi november 1-től fogva új szabályok lépnek hatályba, a tiszavidéki-vasuton szállítandó jóságok szállítási határidejére nézve, mely szabályok minden állomáson megtekinthetők.

Az eddigi szállítási határidők folyó hó végével megszüntetnek.

Bécs október 12. 1863.

Az igazgatóság.

Birka telettetés.

Debrecenről egy mértföldnyire mintegy 2000 darab juh, vagy birka, 100 holdnyi gazdag dohány sarjura, s alkalmas téli legelőre, akár készpénzért akár részibe tetelésre elfogadtatik. Elegendő s jó takarmány szinte van helyben, valamint alkalmas hodályok is. Bővebb értesítést nyerhetni Kadasutcán 1833. sz. a.

Haszonbér.

Csernovics Péter ö mellósága szalárdi uradalma részéről közhírré tétetik:

1-ször: az uradalomhoz tartozó Fegyvernek, Szarkó és Kis-Almás helységekben a husvágási és italméresi jog 1864-diki januárius 10-től kezdve három egymásután következő évre nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek bérbe ki fog adni.

2-ször: Szalárd községbeni italméresi jog az 1864-diki ápril 24-től szinte három egymásután következő évre bérbeadandó.

Miszerint a vállalkozók e folyó év november 1-ső napjára Szalárdon a tiszti irodában tartandó árverésre elegendő bánatpénzzel meghivatnak.

Szalárd okt. 15. 1863.

(D. 1—2)

ELADÓ

vagy kisebb házért elcserélendő

HÁZ.

Kismester-utczán 1107-dik szám alatti cseréppel fedett ház, — 45 öl házutáni földjével, — a fűvészkerre nyíló terjedelmes, jól rendezett házikertjével, — eladó vagy kisebbszerű házért elcserélendő. Értekezhetni iránta a bentlakó tulajdonossal.

(D. 269. 2—3)

Öszölés és telettetésre

felében vagy pénzért

szarvasmarhát, vagy

csikót

mintegy 40 darabig, az Ondód elején levő tanyájára felvállal: Hatvan-utca 1538-dik számú ház tulajdonosa.

(D. 275. 1—2)

Jóság bérbeadás.

Tek. Gázy János urnak, Biharmegye Sárdói járásában, Mező-Peterden, a vasut mellett, és Szalontai járásában Tamási pusztában levő 3700 hold tagosított szántó, kaszáló és legelőbeli birtokai, lak és gazdasági épületekkel, kir. kisebb haszonbérleti jogokkal, őszi vetésekkel, jövő 1864-dik esztendő ápril hó 1-ső napjától, hat, vagy szükség esetében több évre ke, együtt, vagy külön, haszonbérbe adandók. — Értekezhetni ügyvéd Baróthy Pálnál.

Nváradon okt. 24. 1863.

(V. 26. 1—3.)

Fekvőbirtok haszonbérbeadása.

1863/1864. Sz. kir. Debrecen városi Tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a Tiszával határos Óhátipusztá, mely 1600 ölével számított 8326 $\frac{1}{2}$ holdat, tészen, a rajta levő alkalmas gazdasági épületekkel egyetemben 1864. szeptember 29-től számítandó 12 évre, akár egészben, akár két, körülbelül egyforma tagban, folyó 1863-dik évi november 9-dik napján Debrecenben a nagy tanácssteremben délelőtti 10 ó-

rákor tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adni. Az árverési feltételek a városi számvevő hivatalnál addig is megtekinthetők.

10% bánatpénzzel ellátott lepecsételt írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak.

Kelt Debrecenben az 1863. október 5-kén tartott tanácsülésből.

A városi Tanács.

(D. 263. 3—6)

Ház árverés.

1863/1864. Sz. kir. Debrecen városi Törvényszéke mint telekkönyvi Hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Tömösvári Ferencnek s nőjének Kovács Zsuzsánnának Hatvan-utczán 1403. 1404. szám alatt levő s összesen 4 hold 1400 ööl földjével együtt 1600 ausztriai forintra becsült házak folyó évi november 5-szükség esetében december 7-dik napjain d. u. 3 órakor a helyszínén tartandó nyilvános árverésen birólag el fog adni.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban megtekinthetnek. Kelt Debrecenben a városi Törvényszék telekkönyvi Tanácsának 1863. aug. 19-kén tartott üléséből.

(D. 264. 3—3)

Egy paróka-készítő Moszkvában.

Történeli beszély.

(Folyt.)

„Két áldozat.”

Míg időn Valandru az uszúra lépett, egy s mondhatni ugyanazon pillantással vette észre a cárt, két ifju ember társaságában a ház előtt sétálni és a nyitott ablaknál figyelmező Morosow-t. Ezután a követségi palotába sietett, bocsánatot kért szoklatlan késedelmeért s az elmulasztott időt helyre-pótolni igyekezett.

„Felindultnak látom arcát Valandru ur — mondá a követ neje, ki öltözöttükre előtt ulve haját fodroztatá — gyengélkedik ön?”

„Oh nem, nagyságos asszonyom! soha nem éreztem magamat oly jól mint épen e percben” — válaszolt gyorsan a paróka-készítő.

„Annál jobb, ellenkező esetben, kénytelenek volnánk önt nélkülözni oly egyszerű ünnepegy előestéjén; de ki is volna képes ön helyét pótolni?”

Valandru halgatott.

„És ha szabad kérdenem, melyik órában fogja ön diszíteni a cárnót?”

„E szerencse nem számomra van föntartva, nagyságos asszonyom!”

„Ön meglep engem, Golowin grófnő mint bizonyost ígérte meg nekem . . . ah, már értem a dolgot . . . ez oka tehát kedveltségének . . . na, mit sem tesz, vigasztalja magát, e szerencsétlenség nem egészen helyre-pótolhatlan, hiszen tudja ön, hogy én önnök javát akarom. Vágytársak, féltékenységek minden udvarnál találkoznak és e tekintetben az oroszudvar sem kivétel.

Valandru nem felelt semmit. Midőn távozni készült, a követ neje még egyszer intézte hozzá szavait.

„Holnap, Valandru ur! minél korábban — ha kérem szabad. Gondolja meg, a holnap nap igen nagy nem leend és én ohajtom, hogy fejdíszem valódi mestermű legyen. Mellőztetéseért alkalma leend fényes boszut vehetni.”

„Nagyságos asszonyom, a lehetőségig mindent meg fogok kísértetni” — mondá a paróka-készítő és gyorsan távozott.

Az új kiterjeszté sötét szárnyait, fényárban uszott a cári palota; megszámlálhatlan néptömeg, lobogó szövet-nekekkel, örömtől vidorán hullámozott az utcákon. Az ünnepegy a cár menyasszonyát illeté.

Megviradt, a nap már magasan állott a mennyivein s még mindig méla, néma csend környezte a cári palotát. Katonatisztek köznapi öltözetben jöttek s mentek anélkül, hogy egyenlőre közeledni vagy egyennással szót váltani merészelték volna. Semmi nem jelzé az ünnepegy megkezdését. Az ágyuk, harangok mind némák maradtak. A nyugtalan tömeg minden kérdéskösdőstől visszatartá magát, míg arcaikon a bámulat jellegét hordozák.

Valandru, ki lakásáról jött, a körötte elhaladókról tette e megjegyzést. Szomoruan sülyeszté le fejét és nagyokat sahajtott; aztán nem gondolt tovább — reggeli látogatásaira sietett.

Midőn a követ nejehez jött, ezt kedvetlenül találta. Haját egyszerűen rendezni kérte, miközben mondá, hogy ma nem akarja fejét diszítettetni,

Valandru engedelmekedett, semmi csodálkozást nem mutatott s néma maradt mint a sir. A követ neje néz ez nem volt így. Már régóta megszokta, fejdíszmesterével csevegni — minden erőltetés nélkül kérdezé tehát:

„Nemde, ön előtt sem újság többé a cári palotában tegnap este előfordult szomorú esemény?”

„En miről sem tudok, nagyságos asszonyom!”

„Nem lett volna ön még az udvarhoz tartozó személyeknél?”

„Megbocsásson nagyságos asszonyom, de az udvari

méltóságok nem szokták fejdíszmesteröknek elbeszélni azt, mi közöttök a magas körökben történik és ez országban még kevésbé, mint bárhol másutt.”

„Igaz. Miután pedig én nem vagyok ön irányában ép oly visszatartó mint mások, megismertetem önnel a történeteket, mely különben is rövid időn köztudomású dolog leend. Valandru ur, a cár egybekelése nem fog végebe menni, a cár menyasszonya a fiatal Heléna atyja — képezze — leánya egészségét illetőleg, elég vakmerő volt uralkodóját csalódásban hagyni.”

„Lehetséges volna az, nagyságos asszonyom?”

„Semmi sem bizonyosabb. A kilátás egy hatalmas uralkodó ipává lenni, megvakítja a jó embert. Ma kellett volna reménységét eredménytől koronázva látnia, szerencsére azonban a gondviselés megakadályozta. A fiatal leány nehézkosor. Midőn tegnap este a terembe lépett, oly mérvben tört ez ki rajta, hogy a titok azonnal ellőn árulva és maga a cár is visszatartott tőle.”

„Tökéletesen meg van eről győződve nagyságos asszonyom?” — kérde a paróka-készítő.

„Furcsa kérdés; becsületemre — felelt a követ neje — a rémitő eset az összes jelenvoltak szeméi láttára történt.”

„És mit mondtok az orvosok?”

„Az orvosok csupán az eseményt igazolák.”

„Annál rosszabb, ha én jelen lettem volna, úgy megkísértém vala a betegét gyógyítani!”

„Gyógyítani? Hiszen tudja ön, hogy ez irizózat betegség gyógyíthatatlan.”

„Az mit sem tesz.”

„Micsoda? az mit sem tesz — vizionzá a fiatal hölgy önkénytelen nevetve — de mégis igaz, a paróka-készítők olykor szinte szoktak kontárkodni, hasonlók a borbélyhoz, kik értenek valamit a sebészethez; hirtelen nem is öltötteszembe, hogy ön erre építé reménységét.”

Valandru nem felelt.

„Az búsit csupán — folytatá a hölgy — hogy az atya áldozatja ön büszkesége s gyöngédségének; ma holnap el nem kerülí a korbács ütését és ennek folytán még élelfogytiglan Sziberiába is száműzetik, a szegény leány pedig kolostor falai közé fog záratni, melynek ajtaja számára csak a sirhoz nyílik meg. A miniszterelnök Morosow ez ítéletet már tegnap a szerencsétlenség színhelyén egybegyűlvé volt nemesség előtt nemcsak kimondotta, de az ítéletet a cár által azonnal aláíratta. . . Oh jaj! hiszen hamamat tépi ki, Valandru ur! kissé több figyelmet kérek.”

És valóban, a paróka-készítő a fiatal hölgy nehány szálhaját akaratlanul kiszakította. Alig bírta szavát visszatartani; de nem szólhatott, halgatást ígért. A gonoszlett már különben is végre volt hajta és egy elkésétt szó, a nélkül, hogy a dolgon segíthetne még ártalmassá lehet. Ügyetlenségéért, azon szin alatt, hogy a most hallott történet rendítette meg — bocsánatot kért, aztán meg a fiatal hölgy fejét rendbe nem hozta búskomoly maradt.

„Eredeti egy ember — mondá a követ neje, midőn Valandru eltávozt — de igen jó szíve van, e tulajdon előttem ép oly értékkel bír, mint ügyessége egy fejdísz helyes kivételében.”

A derék fiatal hölgy ezzel fejdíszmesterét gondolta megdicséreni és anélkül hogy sejtette volna, saját maga föltött mondá ki a dicséretet.

Nem telt el egy hét s a cári palotában újból még nagyobb mérvben készültek az ünnepegyhez. A diadalmas miniszter, ráevette uralkodóját, Mariát, kedvese Iia testvérét vezelni oltárhoz. Kettős egybekeléshez készült az udvar; az orosz miniszter bátorsága s undok eselszövénye gyümölcsét aratta.

Ebből azonban nem kell következtetni, hogy Elek valamely gyenge könnyen hívő herceg vala, ellenkezőleg az azon felvilágosodottabb fejedelemk sorához tartozott, melyek valaha Oroszont kormányozták és hire még fényesebben ragyogott volna föl, ha fia Nagy Péter azt később el nem homályosítja.

Elek, ki gyermekecséjétől fogva Morosow kényuralmához szokva volt s mint udvarmesterének mindenben föltétlen engedelmekedett, gondolta, hogy miúnt mivé

